

«Фонд – це серце,
це душа, це те,
що я відчуваю»

Ігор ПАЛИЦЯ

Фонд Ігоря Палиці

УКРОП

УКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ ПАТРІОТІВ

www.tilkyrazom.com.ua

№ 16 (115) від 26 квітня 2018 року

ukrop.com.ua

ІСТОРІЯ УСПІХУ

Серія публікацій під рубрикою «Історія успіху» – це розповіді про активних та ініціативних стипендіатів Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом», які не лишаються осторонь громадського та культурного життя рідного краю. Вони зуміли не лише написати проект та отримати стипендії Фонду, а й успішно втілити їх у життя. Одна з них – студентка Луцького національного технічного університету Анастасія Глух, яка стипендіаткою Фонду була двічі.

Знайомство Анастасії з Фондом відбулося кілька років тому. Тоді студентка взяла участь у стипендіальному проекті. Проте її робота не здобула перемоги. Активна дівчина не опустила рук, виправила помилки. Два свої наступні проекти вона успішно захистила та отримала стипендію. На цьому співпраця Фонду та Анастасії Глух не завершилася. Наразі стипендіатка – волонтер проекту Фонду «Нове життя – новий Луцьк». У його рамках в пологовому будинку Анастасія вручає мамам новонароджених лучан вишиті сорочки, пелюшки та альбоми «Наше малює». Також активна студентка бере участь в інших проектах, які реалізують за сприяння Фонду.

Анастасія навчається на п'ятому курсі ЛНТУ за спеціальністю «Транспортні технології». Попри це, вона не покидає улюбленої справи – хореографії. Танцює, скільки себе пам'ятає. З часом хобі переросло в роботу.

– Танцюю понад 14 років. Це більша частина мого життя. Без танцю не уявляю себе. Хоча ніхто навіть не думав, що я стану хореографом. Але мені пощастило тренуватися в хорошій викладачці, яка повірила в мене, – розповідає студентка.

По закінченню школи Анастасія хотіла навчатися на хореографа, але доля розпорядилася інакше. Проте дівчина не шкодує, що здобуває технічну професію. Каже: знання з логістики допомагають грамотно організувати весь робочий процес – розподілити свій день, скоригувати час, проаналізувати зроблене.

Анастасія продовжує вдосконалювати хореографічну майстерність, проходить різ-

АНАСТАСІЯ ГЛУХ: «УЧАСТЬ У СТИПЕНДІАЛЬНОМУ ПРОЕКТІ ФОНДУ ДОДАЛА МЕНІ ВПЕВНЕНOSTІ ТА ВІРИ У СВОЇ СИЛИ»

Анастасія Глух двічі була стипендіаткою Фонду

номанітні навчання. Вона працює хореографом і сценаристом у Творчій студії Наталії Журавльової. Також студентка – тренер культурного проекту театрального мистецтва Lutsk Junior Theatre, який підтримує Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом», викладач в аматорському театральному колективі «Золотий вік», діяльність якого також підтримує Фонд. У своє задоволення робить постановки різних видів танцю, організовує і бере участь у флешмобах та майстер-класах.

З хореографією був пов'язаний один із проектів, завдяки якому Анастасія Глух отри-

Танцювальний флешмоб «Тільки разом» на Дні 33-го кварталу

мала стипендію Фонду. В рамках цього проекту студентка організувала танцювальний флешмоб на Театральному майдані Луцька. І хоч він не дуже масштабний, усе ж знайшов свою аудиторію.

– У Луцьку добре знають, що таке флешмоб, але долучатися не хочуть. У Європі люди як почують чи побачать масовий захід, то із захватом беруть участь. Це ж і нові знайомства, емоції, враження. Для мене це – позитивне, насичене енергією заняття, – ділиться враженнями стипендіатка. – Мені дуже сподобався танцювальний флешмоб на Днях кварталу, які організовував Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом». У 33-му та 40-му мікрорайонах, на Вересневому та ЛПЗ молодь активно долучалася до спільного танцю. Дійство було справді позитивним, нам вдалося створити фурор.

Друга стипендіальна робота Анастасії складалася з двох частин. Студентка розробила екскурсійний маршрут до поселення Ольшани Луцького району.

– Це село, якого зараз навіть на карті нема. Його жителів силоміць переселили під час укрупнення колгоспу в Маяках. Зараз там залишилися тільки фігура знищеної церкви та прекрасні краєвиди – джерело, мальовнича річка Сарна. За кошти стипендії ми організовували екскурсію. Це була моя перша інвестиція в проект, – пригадує студентка.

Друга частина проекту була спрямована на відновлення польського саду, який заріс самосівом та бур'янами, в рідному селі Анастасії Княгининку Луцького району. Проект – масштабний. Його реалізація потребує багато зусиль та коштів. Тому втілити задум у життя дівчині не вдалося.

– Участь у стипендіальному проекті Фонду додала мені впевненості, віри у свої сили та подарувала колосальний досвід. Дуже приємно, коли стаєш корисною людиною. Це відчуття варте тих зусиль, які вкладаєш у свій проект, – каже Анастасія Глух.

Ірина ЮЗВА,
Луцьк

ІНІЦІАТИВА

Ще у 2017 році народний депутат Ірина Констанкевич разом із жителями Маневичів почала працювати над проектом благоустрою центральної площі селища. Тоді з коштів соцеконому було виділено 300 тисяч гривень на реконструкцію площі, однак на досягнутому зупинитися не збиралися.

Минулої суботи Ірина Констанкевич разом із чоловіком та командою помічників, із жителями селища продовжили хорошу ініціативу, тож десятки троянд незабаром завітнуть на центральній площі селища.

– У рамках загальноукраїнської акції УКРОПу спільно з селищним головою та небайдужими жителями сьогодні вдалося продовжити хорошу ініціативу з благоустрою центральної площі селища. Будемо сподіватися, що незабаром тут завітнуть тридцять кущів прекрасних троянд, і це додасть позитиву та радості в житті людей, – зауважила Ірина Констанкевич.

– Переконали, що до Дня сели-

У МАНЕВИЧАХ ВИСАДИЛИ АЛЕЮ ТРОЯНД

Команда ківерцівського УКРОПу

ща, який відзначатимемо у травні, нашу площу буде не впізнати, – додав маневицький селищний голова Олександр Гаврилюк.

Того ж дня з ініціативи народного депутата Ірини Констанкевич команда маневицького УКРОПу за

участі помічника нардепа Леоніда Новака висадила алею лип поблизу Будинку культури в Маневичах.

А в Ківерцях укрупівці в рамках всеукраїнського Дня довкілля на території міського парку висадили саджанці червоного дуба, а на Ме-

моріалі слави – туї. До гарної справи долучилися депутати Волинської обласної ради від УКРОПу Людмила Тимошук та Володимир Кучер, помічники народного депутата Ірини Констанкевич Лариса Понедельник та Олександр Мельничук,

голова Ківерцівської районної ради Василь Хмільєвський та ківерцівський міський голова Володимир Жгутів.

Алла САДЕЦЬКА,
Маневицький,
Ківерцівський райони

Ірина Констанкевич долучилася до доброї справи

Культура і духовність – надбання нації

Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом»
м. Луцьк, вул. Винниченка, 26

ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Неймовірно талановиті, унікальні та з величезним потенціалом – так можна охарактеризувати переможців конкурсу українського декоративно-ужиткового мистецтва «З Україною в серці». Виставка робіт учасників, яка експонувалася в Арт-галереї Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом», неабияк вражає. Тут можна було побачити різноманітні техніки виконання, поринути у світ автентичності та самобутності українського традиційного мистецтва.

Серед понад трьохсот учасників конкурсу визначили 36 фіналістів. Цими днями їх урочисто відзначили дипломами та подарунками – сертифікатами на придбання матеріалів для майбутніх робіт у мистецькій крамниці.

ІДЕЯ НАРОДИЛАСЯ В США

Конкурс «З Україною в серці» організувала народний депутат Ірина Констанкевич за підтримки Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» та Союзу Українок Америки (133-й відділ).

Як розповіла Ірина Констанкевич, у заході головний акцент – на розвитку декоративно-прикладного мистецтва.

– Також ми мали на меті створити соціальні ліфти для польських дітей, волинської молоді й виявити тих, хто, маючи талант, не мав можливості його розвивати й бути залученим до мистецького середовища, – зазначила Ірина Мирославівна. – У цьому сенсі конкурс себе виправдав, адже ми знайшли унікальних дітей – творчих самородків.

– Уперше ідею щодо проведення такого конкурсу озвучили жінки з Союзу Українок Америки, з якими я познайомилася нещодавно, – каже народний депутат. – Цю ініціативу підтримали мої колеги зі Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, насамперед – старший викладач кафедри образотворчого мистецтва факультету мистецтв, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України Галина Вахрамеева, яку обрали головою журі конкурсу. Значну підтримку надав Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом». В оргкомітеті зібралося чимало людей, які дуже перейнялися цією ідеєю, і ми бу-

демо робити все, аби конкурс мав продовження.

Конкурс «З Україною в серці» відбувався у три етапи в трьох вікових категоріях. Під час першого творчі роботи представляли діти з районів 23-го округу – Ківерцівського, Камінь-Каширського, Маневицького та Любешівського, а також студентська молодь. Найкращі роботи було відібрано для виставки в Арт-галереї Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Під час другого етапу конкурсу учасники демонстрували свої таланти наочно: упродовж кількох днів створювали нові шедеври під керівництвом майстрів народної творчості Волинського осередку Національної спілки майстрів України.

А вже за кілька місяців помилуватися шедеврами 36 талановитих волинських дітей зможуть не лише в Луцьку, а й у Києві та Сполучених Штатах Америки. Нині тривають перемовини щодо місця розташування експозиції творів у Національному музеї літератури України. У США ж заплановано не просто виставку, а аукціон-продаж робіт, виручені кошти з якого передбачають на стипендію або навчання для одного переможця.

ОБИРАТИ ФІНАЛІСТІВ БУЛО СКЛАДНО

Ірина Констанкевич каже, що найбільше її вразили роботи, в яких прослідковується автентичність, притаманна волинському Полісся, а це хатинки з дерева, речі, плетені з лози, «Різдвяний павук», зроблений з соломки, вишивки.

– Це те, що робить нас особливими, унікальними, вирізняє з-поміж інших, те, що зберігає традиції поколінь українців, – додала нардеп.

Голова журі Галина Вахрамеева каже, що обирати переможців було надзвичайно складно.

– Керувалися тим, що робота має відповідати техніці українського мистецтва, бути виконана композиційно, колористично і на основі волинських регіональних та українських традицій. Також звертали увагу на оригінальність творчого задуму, – розповіла Галина Іванівна.

Серед робіт, які найбільше запам'яталися та найбільше вразили Галину Вахрамееву – панно, вирізьблене з дерева, та кошик з коріння сосни. До слова, юну майстриню плести такі речі навчили батьки. Додамо, що це ремесло характерне саме для Полісся. Але в останні роки меншає народних умільців, які вміють виготовляти кошики з такого природного матеріалу.

– Приємно, що діток навчали батьки, які це ремесло знають, не дають йому завмерти, – зазначила голова журі. – Учасники конкурсу – всі неймовірно талановиті, з величезним потенціалом. Дуже сподіваюся, що вони та їхні керівники отримали натхнення для подальшого вдосконалення своїх умінь.

– Журі обрало переможців – найкращих з найкращих. Митець насамперед творить для людей. Діти отримали колосальний досвід – їхній талант помітили дуже багато людей, – зазначив керівник

«З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ»: ВОЛИНСЬКИХ ДІТЕЙ

Фіналісти конкурсу «З Україною в серці», роботи яких побачать у США

Різнноманітність робіт вражає

програми «Культура і духовність» Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Дмитро Зінько.

МАЙСТЕРНІСТЬ – ВІД БАТЬКА ДО СИНА

Одинадятикласниця з Ківерців Інна Мосійчук, яка отримала диплом І ступеня у II віковій групі, щиро зізнається, що брати участь в конкурсі «З Україною в серці» не планувала, адже зараз усі зусилля та весь час ідуть на підготовку до зовнішнього незалежного оцінювання.

– Мене переконала моя вчителька. Свою витинанку, на якій зобразила замок, завітчанний вінок з лозя, виконала за один вечір. Тому дуже здивована, що перемогла. Надзвичайно приємно, – каже Інна Мосійчук.

Дівчинка розповіла, що працює у різних техніках паперового мистецтва з дитинства. Людина,

яка передала їй любов до такого захоплення, – вчитель трудового навчання Ольга Мельничук, яка мешкала по сусідству. Зараз Інна вже навіть заробляє перші гроші – продає листівки ручної роботи. Незважаючи на хобі, вступати планує на математичний факультет, хоче опанувати комп'ютерні технології.

Кіра Кирда з Маневиць, нагороджена дипломом III ступеня у I віковій групі, технікою декоративного розпису зобразила диво-птаха. Дівчинка каже, що малювати вчилася спочатку сама. Зараз розвивати талант допомагає педагог Мирослава Остапчук.

А от як виготовляти речі, що неодмінно стануть у пригоді кожній господині, – кухонні дощечки – переможця у I віковій групі Максима Бондарчука (село Підкормилля, Любешівський район)

Фіналісти конкурсу «З Україною в серці» з Маневицького району

Голова журі Галина Вахрамеева та учасник конкурсу Павло Кирилюк під час майстер-класу

Учасники I етапу конкурсу «З Україною в серці»

РОБОТИ ТАЛАНОВИТИХ ЕКСПОНУВАТИМУТЬ У США

Учасники конкурсу працюють над фінальними роботами

Майстер-клас з різьблення по дереву в Арт-галереї Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом»

Кожен виріб – витвір мистецтва

навчив тато. Він працює вчителем трудового навчання.

Робота учня Луцького вищого професійного училища будів-

ництва та архітектури Руслана Пилипів – декоративне панно «Бій Максима Кривоноса з б-

лення по дереву – не залишила байдужим жодного відвідувача виставки.

– Пригадую, як бабуся відправляла мене в дитинстві у художню школу. До райцентру потрібно було діставатися маршрутною, але гурток не покинув, – ділиться спогадами Руслан. – Після дев'ятого класу вступив до училища. Тут зіграла роль компанія творчих людей, в яку потрапив. Вони мене надихали і я брав з них приклад. Вважаю себе досить цілеспрямованим і хочу досягнути успіху в цьому ремеслі. Я тут себе знайшов.

До слова, талановитий хлопець брав участь у всеукраїнському конкурсі імені Йосипа Станка, де також посів I місце.

Вадим Рудчик з села Мельники-Мостище Камінь-Каширського району з технікою

різьби по дереву знайомий також з дитинства. Хлопець власноруч виготовив український прапор, тризуб, кухонне начиння. На конкурс Вадим представив яворівську іграшку – дерев'яного коника. За роботу хлопця нагородили дипломом III ступеня у II віковій категорії.

– Навички роботи з деревом у нашої родини передаються з покоління в покоління. Мені – від тата, тато перейняв уміння в дідуся. З самого дитинства я був біля батька, спостерігав за його роботою й так сам навчався, – розповів Вадим.

Схожа історія й теж третє місце – в Богдана Рудника з Любешівської Волі.

– На виставці були мої три тарілки, оформлені тригранною різьбою та випалюванням. Різьбою займаюся з четвертого кла-

су. Навчає мене тато. Ми з ним разом працюємо, вдосконалюємо вміння, вчимося чогось нового. Робимо різні речі – качалки, кухонні прибори, дощечки. На конкурсі побачив багато гарних робіт, це спонукає пробувати робити щось нове, – каже Богдан.

Серед переможців конкурсу – восьмикласниця Ірина Пшонюк із села Качин Камінь-Каширського району. Тато дівчини займається лозоплетінням. Справа батька припала Ірині до душі. Вона спробувала сплести кошика. Виріб вдавня на славу. Свідчення цього – перше місце в конкурсі «З Україною в серці».

Вирізняються з-поміж інших експонатів ажурні дряпанки з рослинним орнаментом. Конкурсна робота третьокурсниці Східно-європейського національного університету імені Лесі Українки Тетяни Романової посіла третє місце. Студентка розповіла, що дряпанку робила вперше, тому результатом задоволена.

Вишиті гладдю соняшники Єлизавети Шозди – на другому місці. Студентка Ківерцівського медичного коледжу розповіла, що вишивати навчилася в 9 класі. Це заняття їй подобається, тому не залишає його.

– Приємно бути фіналістом, отримати подарунки. Це спонукає й надалі розвиватися. Це мій перший конкурс і перший успіх. Сподіваюся, що такі конкурси стануть традиційними, – каже Єлизавета.

Творча імпреза в Арт-галереї завершилася врученням подарунків та святковою фотосесією.

**Соломія ДОБРОЛЮБОВА,
Ірина ЮЗВА,
Луцьк**

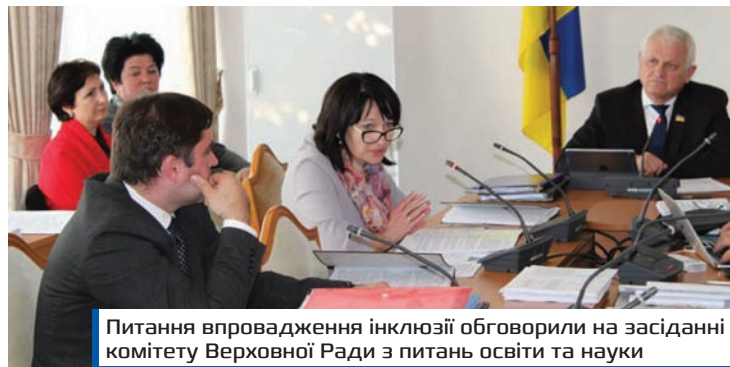
НА ЧАС

Інклюзивне навчання – це комплексний процес забезпечення рівного доступу до якісної освіти дітям з особливими освітніми потребами шляхом організації їхнього навчання у загальноосвітніх навчальних закладах на основі застосування особистісно орієнтованих методів навчання, з урахуванням індивідуальних особливостей навчально-пізнавальної діяльності таких дітей. Та чи справді українська школа готова до цих змін?

Про це йшлося під час засідання комітету з питань освіти та науки Верховної Ради України.

– Питання інклюзивної освіти та впровадження її в життя – це широка і важлива тема, суспільне фокусування на якій переконливо демонструє, що ми «доросли», принаймні в намірах почути, зрозуміти, допомогти дітям з особливими потребами. Питань, пов'язаних з імplementацією закону, чимало, головне з них – це фінансування, а більш точно – недофінансування, адже перекладення повноважень на місцеві бюджети показало неспроможність більшої їх частини виконувати делеговані повноваження. Тому я підтримую рішення комітету збільшити видатки в бюджеті 2019 року на місцеві бюджети для реалізації інклюзивного навчання, – наголосила заступник голови комітету, народний депутат Ірина Констанкевич.

ЧИ ГОТОВІ УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ ДО ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ?

Питання впровадження інклюзії обговорили на засіданні комітету Верховної Ради з питань освіти та науки

Разом з тим, є чимало нерозв'язаних питань. У плані архітектурної доступності в навчальних закладах мають бути облаштовані пандуси, пристосовані приміщення (вбиральні для дітей з особливими потребами, реабілітаційні та терапевтичні кімнати для фізкультури й лікувальних вправ).

Ще однією проблемою є відсутність методичних матеріалів для вчителів і викладачів, відповідних засобів для роботи (для дітей з вадами зору, слуху, опорно-рухового апарату тощо), а також обов'язкова наявність психолога, логопеда, реабілітолога, методиста. Разом з тим, відсутні методики створення й організації діяльності учасників інклюзивного освітнього простору: ДНЗ-ЗОШ-ВНЗ (система соціальних контактів і конструктивної співпраці).

І найголовніше – потреба розробки форм і методів взаємодії колективів різнорівневих інтегрованих закладів освіти, оскільки їх відсутність стримує доступ до здобуття професійної, вищої освіти й унеможливає наступність, послідовність і безперервність навчально-виховного процесу дітей і молоді з особливими потребами, що було включено до рішення комітету.

Сьогодні для країни, яка перебуває у стадії активної війни з агресором, проблема інклюзивної освіти є одним із пріоритетів. За три роки війни людей з інвалідністю значно побільшало. І питання їх соціалізації, в тому числі через підвищення професійного рівня та переорієнтацію, є надзвичайно актуальним.

**Петро РОЙКО,
Київ**

РЕАЛІЇ

ІРИНА КОНСТАНКЕВИЧ: «ДОШКІЛЛЯ, ПОЗАШКІЛЛЯ ТА ПРАЦІВНИКИ ПРОФТЕХОСВІТИ ЛИШИЛИСЯ ДИСКРИМІНОВАНИМИ»

Народні депутати від УКРОПу вимагають підвищити заробітні плати працівникам дошкільних, позашкільних та професійно-технічних закладів освіти. Про це на брифінгу у Верховній Раді заявила Ірина Констанкевич.

На її переконання, ухвалений у 2017 році базовий закон «Про освіту» дискримінує таких педагогічних працівників. Документ передбачає підвищення окладів учителям загальноосвітніх шкіл до рівня трьох мінімальних заробітних плат, що наразі становить близько 11 тис. грн. Однак зміни не торкнулися інших категорій освітян.

– Дошкільня, позашкільня та працівники профтехосвіти, на жаль, лишилися дискримінованими. Їм ніхто не збирався підвищувати зарплатню. Вийшла викривлена й несправедлива ситуація, – підкреслила народний депутат.

За її словами, на відміну від звичайних учителів, працівники дошкільних і позашкільних навчальних закладів отримують зарплату з місцевих бюджетів. Деякі громади намагаються виправити диспропорцію й виділяють додаткові кошти на оплату праці освітян. Приміром, Луцька, Львівська,

Тернопільська та низка інших міських рад ухвалили рішення про додаткові щомісячні надбавки педагогам у розмірі близько 20%. Втім такі видатки не по кишені менш заможним громадам.

– Сільські території залишилися обділеними державною увагою. Вихователі дитячих садків і позашкільні педагоги в регіонах не мають належного фінансового забезпечення, – наголосив народний депутат від УКРОПу Валентин Дідич.

У зв'язку з цим представники УКРОПу підготували й зареєстрували у Верховній Раді проект закону щодо відновлення справедливості у питанні оплати праці педагогічним працівникам закладів дошкільної і позашкільної освіти.

Документ пропонує підвищити зарплати педагогам дошкільня та позашкільня і зрівняти їх з окладами інших учителів.

– Звертаємося до уряду, Міністерства освіти і науки та Міністерства фінансів з проханням почути, побачити та розв'язати проблеми працівників дошкільної сфери й позашкільня, – заявили в УКРОПі.

**Борис ХВИЦЬ,
Київ**

СПІЛЬНА СПРАВА

Тисячі лучан долучилися до спільного прибирання Луцька, яке стало найчисельнішим за час проведення спільних толок. За день вдалося зібрати понад сто тонн сміття та прибрати більш як 20 локацій.

20 квітня в Луцьку стартувала широкомасштабна акція із загальноміського благоустрою. Депутати від міської партійної організації «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» разом з активними лучанами другий рік поспіль долучаються до акції «Зробимо Луцьк чистим».

Уже не вперше в акції беруть участь школярі та студенти. Молоді люди зазначають, що такі заходи надихають їх щодня ставати трохи кращими, адже це важливо – долучитися до створення добробуту в рідному місті.

– Такі заходи сприяють зближенню людей, а робота на свіжому повітрі позбавляє втоми та заряджає позитивними емоціями, – зазначила восьмикласниця школи №24 Вікторія Левчук.

Депутати-укропівці Сергій Балицький та Юрій Безпята очолили прибирання парку «Карамелька», депутат міської ради Борис Смаль прибирав територію навколо Будинку культури мікрорайону Ве-

ЛУЦЬКІ УКРОПІВЦІ ПРОВЕЛИ ТОЛОКУ

До прибирання міста долучилися 2,5 тисячі лучан

ресневе. Не залишилися осторонь і депутати Волинської обласної ради Ірина Вахович та Володимир Кучер. Зокрема, Ірина Вахович та керівник Луцького первинного осередку Олег Сергієнко долучилися до прибирання пустиря на вулиці Конякіна, а Володимир Кучер, Тетяна Янчук, Юлія Дацюк, Петро Бойко та Ольга Омелько – на вулицях Ершова та Карбишева поблизу авторинку. Ботанічний сад Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки спільно зі студентами прибирали голова первинного осередку УКРОПу Наталія Губач

та директор департаменту соціалістики міськради Вікторія Майборода. За чистоту скверу на вулиці Рівненській поблизу ВІЕМу був відповідальний депутат Луцькради від УКРОПу Микола Дендіберін, а за прибирання вулиці Дубнівської – укропівець Олександр Кравченко.

– Кожен із тих, хто долучився до прибирання міста, тепер з гордістю може сказати, що чисті вулиці – це його заслуга. Те, що в цій акції беруть участь діти, студенти, дає надію на те, що наша молодь не лишиться байдужою до проблем Луцька. Спільна робота на благо

За один день прибирання зібрали понад сто тонн сміття

міста виховує справжніх патріотів, – каже депутат міськради від УКРОПу Олександр Кравченко.

Перший заступник міського голови Григорій Недопад зазначив, що попри масштабність цьогорічної акції, проблем із вивезенням сміття не буде, тому лучанам нічого хвилюватися.

– Нам вдалося налагодити належну співпрацю комунальних закладів, підприємств, громадських організацій, забезпечивши людей потрібною технікою. Усе сміття ми вивеземо на полігон у селі Брище, а гілля дерев використаємо для опалення котельні, що на вулиці Боженка, – зазначив Григорій Недопад.

Голова міського УКРОПу Ігор

Поліщук переконаний, що цьогорічна акція – наймасштабніша в історії Луцька.

– Міська рада цього року організувала наймасштабніше прибирання. Нам вдалося розгорнути величезну інформаційну кампанію, щоб лучани не залишилися осторонь цих заходів. Результат роботи – люди прибрали на більш як 20 локаціях міста. Особливо приємно, що до акції активно долучилися члени партії УКРОП, депутати міської ради. Це абсолютно правильно, адже лад має бути у місті, на робочому місці, у думках та діях кожного, – підсумував Ігор Поліщук.

Катерина ОСТАПЕНКО,
Луцьк

НА ПОМІЧ ЛЮДЯМ

ГОРОХІВСЬКИМ ЛІКАРЯМ ПЕРЕДАЛИ СУМКИ ФЕЛЬДШЕРА ВІД ФОНДУ «ТІЛЬКИ РАЗОМ»

Медикам, які працюють у ФАПх Горохівського району, від Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» депутат Волинської обласної ради від УКРОПу Вячеслав Рубльов передав 10 сумок фельдшера з медикаментами та 10 комплектів для поповнення аптечки для надання невідкладної медичної допомоги.

Сумки фельдшера укомплектовані тонометрами, електронними термометрами. Крім того, там є бинти, джгути та ліки для надання першої медичної допомоги.

Також від обласної ради лікарям передали додаткові медикаменти, яких бракувало в медичних закладах. Перелік препаратів та потрібних речей для місцевих медиків складала директор КЗ «Горохівський центр ПМСД» Галина Майко.

– Держава не дає практично нічого. У ФАПх навіть немає шприців, – розповідає Галина Гомон, яка працює в ФАПі села Красів. – Приходить людина зробити укол, а ми не маємо чим. Дуже добре, коли нас не забувають і привозять те, що першочергове для нас.

– Ці речі допоможуть сільським медикам рятувати людей та надавати невідкладну медичну допомогу, – каже Вячеслав Рубльов. – Ми розуміємо, що держава не повною мірою забезпечує саме сільські амбулаторії і ФАПи, тому будемо працювати, аби усунути таку несправедливість.

Анна ВОЛОЩУК,
Горохівський район

ПРОБЛЕМИ СЕЛА

Депутат Волинської обласної ради від УКРОПу Вячеслав Рубльов зустрівся з активними жителями села Хорів Локачинського району, щоб допомогти їм залагодити давно наболілі питання ремонту місцевого будинку культури, підтримки ФАПу й дитячого садочка.

Село колись мало статус містечка, тепер у Хорові – близько 250 жителів. Через зруйновані дороги дістатися до нього досить непросто. Місцеві активісти з особливою надією прийшли на зустріч до депутата, аби розказати про свої проблеми та заручитися підтримкою для їх розв'язання.

Передусім показали Вячеславу Рубльову будинок культури. Приміщення установи – в аварійному стані, на голову будь-якої миті зі стелі може впасти штукатурка.

– Для сільських жителів це єдине місце, де можна зібратися усією громадою, – розповідає хорівський депутат Мирослава Лотоцька. – Більше подібних приміщень у селі немає, навіть вибори тут відбуваються. Його потрібно терміново ремонтувати. Але власними силами не можемо дати раду. Тому сподіваємося на фінансову поміч. Сільський голова не хоче допомагати селу розвиватися, не йде назустріч людям. Тому готова взяти ініціативу щодо ремонту клубу на себе.

Вячеслав Рубльов запропонував для початку організувати роботи господарським методом.

– Буду сприяти ініціативній групі села у виділенні на найближчій сесії облради коштів з обласного бюджету для придбання будівельних матеріалів, а вже самі роботи має організувати власними силами: чи найняти професійну бригаду, чи організувати майстрів із сільських чоло-

АВАРІЙНИЙ КЛУБ У СЕЛІ ХОРІВ: НА ГОЛОВИ ЛЮДЯМ ПАДАЄ СТЕЛЯ

Оскільки клуб в аварійному стані, людям доводиться збиратися надворі

віків, – зазначив депутат.

Місцеві ентузіасти у розпачі через те, що в Хорові не розв'язано багато питань. Вони провели Вячеслава Рубльова в сільську загальноосвітню школу І-ІІ ступенів, у якій функціонує ще й дитячий садок. Керівник школи Валентина Михалевич стверджує, що початкові освітні заклади отримують мало коштів від районної влади.

– Зараз у школі навчається

13 дітей, чотирьох цього року випускаємо, а семеро прийдуть у перший клас, тобто школярів більше, – зазначає Валентина Миколаївна. – Майже все облаштовуємо своїми силами, ремонт у класах робили за кошти батьків. Але партії дуже старі, дошка уже зносилася. Хочеться, щоб діти здобували освіту відповідно до сучасних вимог.

Дитячий садок «Капітошка» теж обладнаний завдяки ініціа-

тив батьків. Вихователь з дому приносить ноутбук, аби проводити цікаві заняття, розважати малюків. Місцеві кажуть: сільський голова не хотів відкривати садок, але батьки своїми силами та за підтримки депутатів організували роботу ДНЗ.

Потребує фінансової допомоги й сільський ФАП. Будівля доволі простора, але треба ремонтувати підлогу. Фельдшер не має сучасного медичного обладнання для термінової допомоги хорівським жителям.

– Уже замінили вікна, готові власними силами зробити ремонт, але дуже потрібно закупити сучасний прилад для вимірювання тиску, електронні ваги, смужки для глюкометра, – з надією розповідає керівник ФАПу Галина Шамрило.

– Доки в селі є ФАП, школа і клуб, доти воно живе, – переконаний депутат облради Вячеслав Рубльов. – Це перша моя поїздка у Хорів. Хочеться допомогти активним жителям села відродити клуб і підтримати медичні та освітні установи. Хоча все відразу зробити нереально. Потрібно поступово братися за кожну справу. Цього року треба започаткувати співпрацю. Якщо жителі Хорова покажуть на ділі, що можуть ефективно використовувати кошти й оперативно спрямовувати їх на окреслені потреби, то надалі будемо підтримувати громаду. У співфінансуванні з Фондом Ігоря Палиці «Тільки разом» можна придбати медичне обладнання для ФАПу. Це буде перший спільний проект, який, сподіваюся, стане гарним початком для позитивних зрушень у Хорові. Вірю, що в таких ініціативних людей усе вийде, а ми будемо допомагати у реалізації задумів активістів села.

Світлана ЧУНЬ,
Локачинський район

Зі стелі сиплеться штукатурка

УКРОП
 УКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ ПАТРІОТІВ

Волинська обласна регіональна парторганізація політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП»:

43020, м. Луцьк,
вул. Електроапаратна, 3, оф. 430,
vol.party@ukrop.com.ua

Тільки разом
 Фонд Ігоря Палиці

Центральний офіс Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом»:
 43025, м. Луцьк,
вул. Винниченка, 26, 0332-78-22-08,
tilkyrazom@gmail.com